

Víš, co je most

Hana Zagorová

Být jako most toužím,
snít jako most výškou,
hřmít jako most v bouřích.

Každý kraj lidských snů mívá sráz,
dravé proudy peřejí,
i hloubky propastí v nás.
Nešťastných příběhů mám už dost!
Proč se mává ze břehů,
když dálky překlene most?

Víš, co je most.
To je blíž, co je dál.
Místo roků jen pár kroků,
výkřik spoutaných skal.
Být jako most,
to je čin místo vět.
Důkaz lásky bez otázky,
tíže zbavený svět.

Každý pláč volá smích,
žár prý mráz,
neštěstí sen o štěstí,

louku vystřídá sráz.
Neštěstí pochopím,
však mívám zlost, že
člověk lásku utopí jen tím,
že nepozná most.

Víš, co je most.
To je blíž, co je dál.
Místo roků jen pár kroků,
výkřik spoutaných skal.
Být jako most,
to je čin místo slov.
Důkaz lásky bez otázky,
tíže zbavený kov.

Víš, co je most.
To je tvé, co je všech.
Místo hádky návrat sladký,
zpátky na vlastní břeh.
Být jako most,
to je dát místo dej,
křídla ptáků, cíle vlaků,
přímkou spoutaný děj.